

BÔ YIN RÂ

GEESTELIJKE
RELATIES

AURORA PRODUCTIONS

© Kober Verlag AG, Bern

© Aurora Productions, Zuid-Scharwoude 2004

Oorspronkelijke titel: Geistige Relationen, in 1939 uitgegeven door de Kober'sche Verlagsbuchhandlung. De tweede druk is in 1967 uitgegeven door dezelfde uitgever.

Nederlandse vertaling E. van Eeden.

Eerste druk, (bewerkt door Q.A J. Swagerman)

ISBN 90 73007 19 4

Niets uit deze uitgave mag worden vermenigvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Inhoud

	blz.
Wat er bedoeld wordt	7
Bij het thema	15
Het eerste hoofdstuk	21
Het andere hoofdstuk	53
Hoofdstuk III	71
Aanhangsel	85

Het gaat om de zuiver *geestelijke* betrekkingen die slechts mij alleen aangaan. Maar het invoelende en inzicht bevorderende *meebelevens* is ook voor de ziel van anderen in hoge mate bereikbaar. Om dit de daartoe gerechtigden *mogelijk* te maken, moet ik echter deze op zichzelf verborgen relaties: – de reële en voor het bewustzijn aanwezige ‘betrekkingen’, in welke ik temidden van het aardse tot al het eeuwige sta, voor de geestelijk te hunner tijd ‘ontwakende’ mensen, voor wie *alleen* mijn woorden zullen gelden, telkens opnieuw laten zien: – steeds opnieuw voor hun en die der toekomstige aardse mensen preciseren.

Inderdaad is dit ook reeds veelvuldig in de geschriften van mijn geestelijke leerwerk gebeurd – soms slechts aanduidingsgewijs, soms ook door wat er gezegd moest worden bijzonder duidelijk te kenmerken – doch voor velen is dit alles, zoals ik telkens weer zie, toch nog veel te weinig; en al weten zij ook op loffelijke wijze hun vraaglust desnoods in te tomen, dan maken zij zich blijkbaar toch zorgen om ieder woord dat misschien in mijn aardse dagen over

mijn relaties met het onvergankelijke nog door mij zou kunnen worden meegedeeld.

Zij maken zich waarachtig niet om iets overbodigs bezorgd, want *niets* is overbodig waar de zoekende ziel nog nood lijdt in haar streven om zichzelf vanuit de geest door het zekerste getuigenis te willen laten *overtuigen!* En waar zou men *zekerder* betuiging vinden! –

Het gaat er echter *niet* om, *mij* en *mijn woorden* te ‘geloven’, of iets dat ik heb geformuleerd, alleen omdat het van mij afkomstig is, voor ‘waar’ te houden! Ook moet het mij om geestelijke redenen *geheel onverschillig* blijven of men dat, wat mijn geestelijk leerwerk uitmaakt, geheel of gedeeltelijk voor een betrouwbare beschrijving van de geestelijke werkelijkheid houdt, dan wel voor een voortbrengsel van mijn fantasie. *Vergist* men zich, dan is men stellig te *betreuren* en ook alleen aan zijn voortvarend en gemakkelijk verijdbaar vergissen *schuldig!* – Voor alles wat ik ooit voor de wereld heb opengelegd, draag ik eeuwige verantwoording, maar *onmogelijk* kan ik

ook iedere *vergissing* en iedere *misvatting* verantwoorden, die hun stutten uit mijn woorden gegroeid wanen, of zelfs nog de zo goedkoop lichtvaardige mening dat mijn woorden toch maar overspannen ontboezemingen van een religieus gebonden lyricus zijn.

Wanneer ik hier weer betuig hoe het met mijn eigen relaties tot de oorsprong van mijn oer-eeuwige geestelijke wezen, waarvan mijn aardse levenswerk – ja, alleen al mijn bestaan – objectief het zekerste getuigenis geeft, diep innerlijk gesteld is, in zoverre dit ondanks alle moeilijkheid daarvan een beschrijving in woorden te geven, mogelijk is, dan gebeurt dat ook om werkelijk niets te hebben verzuimd, dat er nog toe zou kunnen dienen om van alle verkeerde uitlegging van mijn leerwerk de laatste schijngrond weg te graven.

Wezenlijk *bepalend* voor deze schriftuur was voor mij echter de eerder genoemde bereidheid en gerechtigheid van de voor ontvangst van mijn leerwoorden *werkelijk uitverkorenen*: van zo nabij mogelijk te willen en kunnen *bele-*

ven wat mijn geestelijke, van het aardse lichaam onafhankelijke en door zijn afsterven onaantastbare eeuwige leven uitmaakt.

Ik beschouw de titel van dit boek evenwel geenszins als een zelfopgelegde dwang om over *niets anders* dan mijn eigen relaties binnen de structuur van de eeuwige geest te spreken, maar ik zal zowel in de hoofdtekst als in het aanhangsel uitdrukkelijk ook nog *andere* dingen ter sprake brengen, waarvan ik meen dat zij in verband met wat *in de eerste plaats* gezegd moet worden, toelichting behoeven. Ik heb er immers niet voor te zorgen een *literaire eierzucht* te bevredigen, doch wel mijn aardse medemensen die rijp van ziel zijn, *mee te delen* wat ik alleen *met hen* kan delen, omdat ik het reëel en onbeperkt als een oneindigvoudig geheel *bezit*, dat door geen wegschenken ooit *op zichzelf* wordt verminderd of *voor mij* minder zou *kunnen* worden! – Alles wat nu uitwendig zo belangrijk schijnt, zal – veel eerder dan men mocht denken – tot een bericht uit lang vervlogen tijden worden, terwijl dat wat mijn geschriften tezelfdertijd aan de zielen werd geboden, voor

ontelbaren onverliesbaar *gemeengoed* van de ziel zal zijn geworden: eeuwige bevrijding uit dwaling en innerlijke nood! – Geen macht ter aarde kan aan deze loop der dingen ook maar het minste veranderen – ja, *ikzelf* zou het niet kunnen, ook al zou ik de komende gebeurtenissen met alle krachten der eeuwigheid andere wegen willen wijzen – gesteld dat in de geest zulk een destructieve wil ooit mogelijk zou zijn. –

Bô Yin Râ Joseph Schneiderfranken